

ZPRÁVODAJ

ŘK farnosti
Stará Boleslav
Červen 2020

ZASE SPOLU KOLEM STOLU

My, koronavirus a mensa Christi

„Tak se zdá, že máme nejhorší za sebou, aspoň prozatím.“ Tuto větu slýcháme teď kolem sebe čím dál častěji. A doufáme, že je to pravda. Možná jsme si ani neuvědomovali, jak jsou běžné věci v našem životě pro nás tak potřebné a důležité : Podat si ruku, navštívit někoho blízkého v nemocnici, sejít se v restauraci na oslavu narozenin, vychutnat si živou hudbu v koncertní síni... To všechno nám najednou tolik chybělo, cítili jsme se nesvobodní, jako v kleci. A mezi všemi věcmi, které jsme si museli odříci, byla asi nejbolestnější absence na společném slavení mše svaté. To je pro nás křesťany, jako bychom nemohli ani dýchat. Díky Bohu a všem obětavým lidem jsme mohli sledovat liturgii alespoň prostřednictvím televize, radia či internetu. Ale cítili jsme, že to osobní společné slavení eucharistie nemůže nahradit. Jako bychom sledovali svatební hostinu přes kamery.

Často se stane, že si uvědomíme hodnotu něčeho až v okamžiku, kdy je nám to odepřeno. Možná, že tomu tak trochu bylo i s eucharistií, svátostným chlebem a vínem – tělem a krví našeho Pána, které jsme si zvykli přijímat tak nějak

samozřejmě. Nyní už znovu můžeme tuto hostinu zakusit skutečně a společně. Věřím, že letošní slavnost Těla a krve Páně, kterou slavíme právě tento měsíc, bude pro každého z nás velmi osobní a hluboká.

Domnívám se, že si ale budeme víc vážit i věcí obyčejnějších: společného oběda nebo večeře v kruhu širší rodiny a přátel a setkávání lidí vůbec. V této souvislosti mě moc potěšilo, že jsme se kolem jednoho stolu sešli i my, kteří se nějak podílíme na vytváření tohoto Zpravodaje. Vážím si zejména toho, že ačkoliv máme na některé věci každý trochu jiný pohled, dokázali jsme naslouchat jeden druhému a vytvořit tak přátelskou, hřejivou atmosféru. Dohodli jsme se na určité pevnější struktuře Zpravodaje s řadou pravidelných témat. Budeme rádi, když se na jejich přípravě budete podílet i vy.

Těšíme se, že společně budeme tvořit Zpravodaj, který bude užitečný nejen nám, ale všem zájemcům o naše poutní místo. Je totiž nedílnou součástí nových internetových stránek, které denně navštíví několik desítek až stovek lidí, a to nejen z naší republiky.

Vladimír Šimík

SLAVNOST SVATÉ TROJICE

První neděli po skončení doby velikonoční slavíme Slavnost Nejsvětější Trojice. Pokolikáté už... A pořád je to téma obtížně uchopitelné, možná až trochu abstraktní. Nepřekvapí proto, že v anketě mezi německými katolíky tato pravda víry v pořadí praktického významu pro jejich život mezi jinými dogmaty propadla. Ale je skutečně dogma dobré jen pro akademické diskuze teologů? Jak můžeme do tajemství Trojice aspoň trochu proniknout, zažít ho v našem běžném životě?

Závěrem doby velikonoční jsme slavili Seslání Ducha svatého, díky němuž byli apoštolové schopni porozumět Ježíšovu životu a slovům, které k nim mluvil, a tak se dotknout tajemství celé Trojice. Podobně je tomu i s námi: jedině dar Ducha, ve kterém se nám Bůh dává tak, jak se jednotlivé osoby v Trojici darují jedna druhé, nás může uvést do této pravdy (srv. J 16,13).

Bylo by chybou chápat toto poznání jako uspokojení touhy „vidět Bohu do kuchyně“. Je to pozvání k účasti na vnitřním životě Božím, ze kterého se máme radovat v den této slavnosti i ve dnech všedních. Ale nejen to, máme také tuto zkušenost vzájemné lásky a sebedarování uvádět do reality našich vztahů s ostatními křesťany a se všemi lidmi kolem nás (srv. Lk 10,29).

Carlo Carretto, italský katolický spisovatel, člen Malých bratří Ježíšových píše: *„Říká se, že tajemství svaté Trojice je nepochopitelné a snad tomu tak doopravdy je. A přece je tak prosté, když ho žiješ! Když ho zakoušíš, není nic, co by bylo jasnější a pravdivější. Čím by byl Otec bez Ježíše? A čím by byl Ježíš bez Otce? A kde by byla plnost a láska bez Ducha, který je spojuje, který ze tří činí jedno?“*

Andrej Rublev, ikona Trojice (cca. LP 1410)

Zamysleli jste se někdy nad Ježíšovým výkřikem v noci? Nad jeho modlitbou v poušti či v Getsemanech? Kdyby nebylo Otce, který mu odpovídá, co by mu vlastně zbylo - a co by zbylo nám? Jak hrozná by musela být osamělost Boha uzavřeného do své děsivé individuality! Avšak Ježíš vykřikl a Otec mu odpověděl. A jejich věčná jednota, to je Láska.

Jakou radostí je Duch! Ze tří činí jedno a v této znovunalezené jednotě spočívá veškerá Boží blaženost! Všechno je jeden, všechno jsou tři. V jednotě se dáváme do pohybu, avšak v Trojici objímáme Boží plnost. Dokonalost je v Trojici. Já, Ty, Láska, Otec, Syn, Duch. Duch je objetí, které činí ze tří jedno a obdarovává tě radostí z této jednoty.“

Vladimír Šimík

S použitím knihy C. Carretto: „Hledal jsem a nalezl jsem“, Cesta 2003

REKONSTRUKCE BAZILIKY SV. VÁCLAVA

Kdo šel kolem rekonstruované svatováclavské baziliky 4. února, možná zahlédl nezvykle osvětlenou věž kostela i pilíře opěrného systému. Probíhala zkouška nočního osvětlení exteriéru kostela sv. Václava, která dopadla nad očekávání

dobře. Na začátku května proběhla světelná zkouška také v interiéru. Zatímco venku bude kostel osvětlen klasickým bílým světlem pouze s odlišnostmi v intenzitě a tepelné škále, uvnitř prostoru se uvažuje i o jiných barvách k použití při zvláštních příležitostech, jakými jsou například koncerty.

Jaké barvy nakonec kolektiv odborníků - zástupců Národního památkového ústavu, realizátora stavby firmy Konsit, a.s., a samozřejmě zástupců Arcibiskupství pražského a kolegiální kapituly sv. Kosmy a Damiána – na to si musíme počkat.

Rekonstrukce baziliky probíhala dosud závratným tempem, jak jsme již u firmy Konsit, která realizovala i rekonstrukci baziliky Nanebevzetí Panny Marie, zvyklí. Začaly restaurátorské práce, v kryptě je obnovena krásná štuková výzdoba, která nyní krásně vystupuje do prostoru, ve Vrábské kapli byly odkryty vzácné fresky, zkrátka se máme na co těšit.

-iva-

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ

Neobvyklá výstava velkoformátových snímků fotografického spolku Člověk a Víra proběhne v prostoru ambíků Baziliky Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi. Výstava bude zahájena vernisáží v neděli 28. 6. 2020 po mši svaté v 9 hodin ráno a potrvá do 31. 9. 2020.

Projekt Člověk a víra otevírá nový rozměr duchovní fotografie. Díky zastoupení fotografů z mnoha regionů, jejich cílenému a koordinovanému vysílání na akce

v jejich okolí a důslednému publikování jejich fotografií otevírá projekt velmi bohatý pohled na náboženský život současnosti. Zprostředkovává tak zážitek víry všem, kdo jsou ochotni tento duchovní rozměr života vnímat. Webová stránka www.clovekavira.cz i facebookové profily spolku Člověk a Víra mají vysokou sledovanost.

Nedílnou součástí zá-
měrů spolku Člověk a
víra v době, kdy
snímky v přijatelné
kvalitě pořídí každý,
je předejít negativ-
ním dopadům -
narušování intimity
fotografovaných.

Zvláště citlivě vní-
máme přítomnost
často nevídaných

záznamových zařízení ve zvláštních situacích jakými jsou např. křtiny, svatby, pohřby - události, kde se neukáznění fotografové stávají nevídanými vedlejšími aktéry. Vykázat fotografii z chrámů by nebylo řešením a tak jedním ze záměrů projektu Člověk a víra je stanovit zásadní pravidla pro fotografii duchovních aktivit a upřednostnit duchovní rozměr před stisknutím spouště.

Fotografie „Člověk a víra“ ve stále větší míře užívá nejen křesťanský periodický tisk, duchovní weby a publikace. Vrcholem aktivit spolku je každoroční výstava

člověk
a VÍRA

© Vojtěch Hlávka

nejlepších snímků na Pražském hradě, která pak v průběhu roku putuje po všech českých i moravských diecézích. V červnu dorazí k nám do Staré Boleslavi. Otevřeno denně kromě pondělí od 9.00 do 17.00 hodin. Staroboleslavská kapitula sv. Kosmy a Damiána se na Vás těší.

© Marek Novák

Ivana Vašků

SVĚTEC MĚSÍCE

Harfa Boží – syrská inspirace

Během bohoslužeb v naší farnosti zazněl již několikrát eucharistický hymnus, který mnohé upoutal svou neobvyklou poetikou:

*Vzali jsme a jedli chléb požehnaný
tělo Páně a krev drahocennou.
Chléb, který proměnil Pán,
kalich spásy, nápoj obnovující síly.*

*Přijali jsme svatý chléb a chceme slavit Boha,
on učinil veliké věci na celé zemi.
Radujte se v Pánu, spravedliví,
když přijímáte tělo a krev Krista.*

*Dnes přijali jsme chléb andělský,
dnes viděli jsme našeho Pána Ježíše Krista.
Dnes oslavili jsme uhel žhnoucí na oltáři,
v jehož stínu zpívají serafové...*

Uvedený text je připisovaný svatému **Efrému Syrskému**, nejslavnějšímu zástupci syrského křesťanského písemnictví. Efrém se narodil na samém počátku 4. století (kolem roku 306) na jihovýchodním území dnešního Turecka – v Nisibis, hlavním městě východní Mezopotámie – jako syn křesťanských rodičů. Od mládí byl silně ovlivněn životem asketů, sám přísnou askezi žil. Přijal jáhenské svěcení a vyrostl ve slavného učitele bohovědy a poradce biskupů. V Nisibis vzkvetlo živé středisko křesťanské kultury a jáhen Efrém, který spolu s biskupem Jakubem založil teologickou školu, se stal jejím největším představitelem. Po obsazení města Nisibis Peršany uprchli místní křesťané, jejich biskup, žáci i učitelé spolu s Efrémem na západ do asi sto kilometrů vzdálené Edessy, dnešní Urfy v Turecku. Škola se stala seminářem pro výchovu kněží a křesťanskou univerzitou. Efrém tam vyučoval až do své smrti. Bůh si ho k sobě povolal 9. června 373 – jako oběť nákazy při ošetřování nemocných postižených morem.

Papež Benedikt XV. jáhna Efréma – jednoho z největších básníků syrské církve, zvaného „harfa Boží“ nebo „harfa Ducha svatého“ – zařadil v roce 1920 do římského misálu a jmenoval jej učitelem církve.

A o svatém Efrémovi Syrské hovořil také papež Benedikt XVI., a to při generální audienci 28. listopadu 2007. Připomněl, že „podle dnes všeobecně

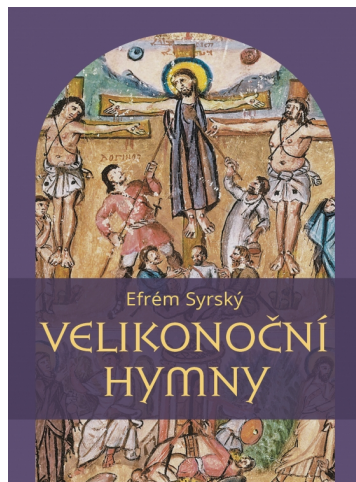
rozšířeného názoru je křesťanství evropské náboženství, které exportovalo kulturu tohoto kontinentu do jiných zemí. Ale skutečnost je mnohem složitější, protože kořen křesťanského náboženství se nachází ve Starém zákoně, a tedy v Jeruzalémě a v semitském světě. Křesťanství se stále živí z tohoto kořene Starého zákona. Také jeho expanze v prvních stoletích směřovala jednak na západ do řecko-latinského světa, kde pak inspirovalo evropskou kulturu, jednak na východ až k Persii a Indii a křesťanství tak přispělo ke vzniku specifické kultury, která má v semitských jazycích svou vlastní identitu“ (Světlo 2007, č.50, s. 2).

Literární odkaz Efréma Syrského je značně rozsáhlý: jednak jsou to výklady biblických knih (v původní syrské verzi se dochovaly výklady knih Genesis a Exodus, v arménštině výklady Skutků apoštolských a Pavlových listů); kromě exegetické práce Efrém byl zejména obránce víry, kazatel a básník. Jeho početná díla byla hojně překládána (zejména do řečtiny a arménštiny) a z těchto překladů putovala dále do latiny a některých východních jazyků (např. také do staroslověnštiny). Díky této poměrně nepřehledné historii a autoritě Efrémova jména, jsou pravděpodobně některá díla apokryfy (jen tomuto autorovi připisovány) nebo je jejich původ pochybný.

Zvláště pozoruhodné jsou Efrémovy poetické texty v próze, homilie ve verších a konečně hymny, které Benedikt XVI. považuje za největší Efrémovo dílo. Svatý otec ve své katechezi o Efrémovi dodává: *„Je to autor bohatý a zajímavý z mnoha hledisek, ale zejména z hlediska teologického. Specifikem jeho díla je to, že se v něm snoubí teologie a poezie. Chceme-li se přiblížit k jeho nauce, musíme hned od začátku mít na zřeteli právě to, že se přistupuje k teologii poetickou formou. Poezie mu prostřednictvím paradoxů a obrazů dovoluje prohloubit teologickou reflexi. Jeho teologie se zároveň stává liturgií a hudbou. Byl totiž i velkým skladatelem a hudebníkem. Teologie, reflexe o víře, poezie, zpěv, chvály Boží jdou vedle sebe. Právě v liturgické povaze teologie svatého Efréma vychází jasně najevo božská pravda. Ve svém bádání o Bohu, ve své teologické práci postupuje cestou paradoxu a symbolu. Široce upřednostňuje protikladné obrazy, které mu slouží ke zdůraznění tajemství Boha“.*

Kdo má zkušenost s denní modlitbou církve, mohl se s Efrémovým textem v próze setkat v modlitbě se čtením, a to dokonce třikrát během roku: ve čtvrtek prvního adventního týdne (úryvek z komentáře k evangelní harmonii „Diatessaron“), v pátek třetího velikonočního týdne (výňatek z kázání „Sermo de Domino nostro“) a v neděli 6. týdne liturgického mezidobí (úryvek z komentáře k evangelní harmonii „Diatessaron“). Jinak však byl dlouhou dobu Efrémův myšlenkový a literární odkaz v češtině těžko dostupný.

Těm, kteří se nechají inspirovat kvalitní literaturou, vyšlo vstříc Nakladatelství Pavel Mervart ve své edici „Pro oriente. Dědictví křesťanského Východu“. Tato edice se snaží obohatit český kulturní kontext o zásadní práce z dějin a kultury východního křesťanství, když mj. překládá významná díla z originálních jazyků. V roce 2018 byly vydány **Hymny o ráji** Efréma Syrského. Ze syrštiny je přeložila a výkladovými poznámkami opatřila Mlada Mikulicová, externí pedagog Katedry biblických věd a starých jazyků KTF UK, poetické texty přebásnil P. Vladimír Mikulica. Studií o teologii hymnů sv. Efréma vydání doprovodil vedoucí též katedry Jaroslav Brož. Čtenářům práce zpřístupňuje cyklus dvanácti hymnů podle rukopisu z Vatikánské knihovny. Zdá se, že v blízké budoucnosti bude pro české čtenáře Efrémovo psané dílo dále rozšířeno – mezi informačními zdroji jsou k nalezení předběžné zmínky o tom, že se na rok 2020 připravuje k vydání kniha **Velikonoční hymny**. Kéž je toto objevování svatého jáhna Efréma Syrského příslibem prohloubení kořenů naší víry a pomůže nám při rozvíjení našeho vztahu k Bohu i na naší pouti k Němu!

Bože, Tys naučil svatého jáhna Efréma vnímat Tvou slávu, a on z vnuknutí Ducha svatého zpíval o velikosti a kráse Tvých tajemství a zcela se oddal Tvé službě; naplň svým svatým Duchem i nás, abychom Ti sloužili s opravdovou vnitřní radostí. Skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

Petr Bajer

APOŠTOLÁT MODLITBY - ČERVEN 2020

celosvětová síť modlitby s papežem Františkem

Úmysl evangelizační: *Modleme se, aby ti, kdo trpí, skrze pronikavý dotek Ježíšova Srdce našli životní východisko.*

Základ našeho poslání je Srdce Ježíše. Je to poslání soucitu se světem, je to pouť srdce. Vstoupit do modlitby znamená vstoupit svým srdcem do Ježíšova Srdce: pohroužit se do toho, co Ježíš cítí, do jeho soucitu, a také do svého vlastního srdce, abych jej změnil. Učme takové modlitbě především děti, které dosahují Ježíšova Srdce okamžitě, a také mládež nadšenou pro velké životní cesty. Usuzovat srdcem, to neznamená pocitovost a vyloučení rozumu – ale rozum „pracuje“ správně, teprve když

usuzuje srdcem! A to je schopnost, kterou je třeba rozvíjet. Schopnost usuzovat srdcem spolu se zkušenostmi starých lidí učí přímlyvné modlitbě. A v přímlyvě je velikost modlitby. Přímlyvat se za druhé je to, co činí Ježíš v nebi: Ježíš se za nás přímlyvá u Otce. Je naším přímlyvcem a my máme Ježíše napodobovat: být přímlyvci.

Úmysl národní: *Za dar moudrosti pro studenty – ať pod ochranou bl. Hroznaty mladí nacházejí pravý smysl života a nechají se vést Duchem Svatým.*

Bl. Hroznata († 1217) vždy toužil učinit pro Boha velké věci. Je patronem Plzeňské diecéze a též patronem vězňů svědomí, vězňů pro víru v Boha a pronásledovaných křesťanů. O sobě říkal: vždy Kristovi věrný, v budoucnu a v novém čase. Když člověk začne žít pro nový čas, pro vzkříšení, nechává se vést Duchem, pak se nemine cílem svého života.

PRO ZVÍDAVÉ, PŘEMÝŠLIVÉ A TVOŘIVÉ

Co obsahuje celé duchovní dobro církve a je zdrojem a vrcholem křesťanského života?

Odpověď: _____

Odpověď naleznete, když budete v osmisměrce hledat rozluštěné pojmy /viz níže/:

A	L	B	A	E	Ž	A	L	M
N	B	U	G	L	O	R	I	A
T	K	A	CH	K	A	J	R	I
O	V	A	R	H	A	N	Y	P
N	S	E	L	N	T	I	O	A
Í	V	Í	T	K	A	E	R	V
N	O	V	I	C	A	B	N	E
K	A	N	C	I	O	N	Á	L
CH	L	É	B	A	L	O	T	Š

Část liturgického oděvu, která je znakem svěcení:

Zpěvník kostelních písní:

Světce, který nás spojuje s Itálií. Přestože se narodil na Sicílii, patří mezi patrony českého národa. Je spjatý s naší zemí už od dob knížete Václava, který od německého císaře získal darem světcovo rameno. Karel IV. přivezl roku 1355 z Pavie jeho další ostatky a dal k jeho oslavě postavit chrám. Už víte, kterého svatého máme na mysli?

Bílé roucho, které je součástí oblečení kněze při mši sv., někdy bývá na okraji zdobeno výšivkou nebo krajkou:

Apoštol, rodák z Kypru, jeden z prvních učedníků v Jeruzalémě, spolu se svatým Pavlem se věnoval misionářským cestám na pohanská území, zakladatel Kyperské církve a patron Kypru:

Biblická píseň a modlitba izraelského lidu, která se používá při mši svaté po prvním čtení:

Čemu se přirovnává Kristus v evangeliu, které se čte na slavnost Těla a Krve Páně (Jan 6, 1)?

Varhaníkův pomocník, který šlape měchy:

List Židům rozvíjí myšlenku Kristova kněžství, Ježíš je velekněz navěky podle řádu Melchizedechova (Žid 6, 19–20). Co očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu (Žid 9, 13–14)?

Uchazeč o přijetí do kláštera:

Druhá část mešního ordinaria latinsky (a chvalozpěv andělů):

Liturgický oděv kněze při slavení mše svaté zahalující tělo, který je bez rukávů a jen s otvorem na hlavu (na způsob stanu – proto dřívější pojmenování kasule /latinsky casula = chýška, chaloupka/):

Apoštol národů, rodák z Tarsu:

Na pokyn archanděla Gabriela pojmenoval Zachariáš svého syna:

Portugalský světec, františkánský mnich, vynikající pokorný kazatel uctíváný po celém světě a známý podle místa, kde roku 1231 zemřel. Byl svatořečený už 11 měsíců po své smrti a od roku 1946 je učitelem církve. Krom jiného je to patron cestujících, rodin a bývá vzýván při hledání ztracených věcí:

Tradiční hudební nástroj v latinské církvi, jehož zvuk dovede dodat církevním obřadům podivuhodný lesk a mocně povznést mysl k Bohu a k vyššímu světu (SC 120):

Z LITURGICKÉHO KALENDÁŘE

1.6. pondělí památka Panny Marie, Matky církve

4.6. čtvrtek svátek Ježíše Krista, Nejvyššího a Věčného Kněze

6.6. sobota Památka svatého Norberta, biskupa

7.6. neděle SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

11.6. čtvrtek památka svatého Barnabáše, apoštola

13.6. sobota památka svatého Antonína z Padovy, kněze a učitele církve

14.6. neděle SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

15.6. pondělí památka svatého Víta, mučedníka

20.6. sobota památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie

21.6. neděle SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA

24.6.středa SLAVNOST NAROZENÍ SVATÉHO JANA KŘTITELE

27.6.sobota památka svatého Cyrila Alexandrijského,
biskupa a učitele církve

28.6. neděle SLAVNOST SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ

ÚKLID KOSTELA MÁ I DUCHOVNÍ ROZMĚR

V našich kostelích se po všechny věky určitě vystřídalo mnoho těch, kteří se nejruznějším způsobem podíleli a podílejí na chodu farnosti.

Nejen bez pana faráře by to nešlo, i úklid kostela patří k činnostem, bez kterých provoz není možný. Ježíš se sice narodil v chlévě či jeskyni, ale....

Jsem ráda, že jsem se mohla zařadit k těm šťastným, kteří občas dostanou do ruky klíč od kostela, se smetákem a kýblem v ruce smějí zamknout dveře zevnitř a „půjčit si Pánaboha na chvíli pro sebe“, jak jsme s úsměvem říkaly se sestrou Ludvíkou. Určitě je nás hodně, kdo máme vzpomínky na tuto skvělou ženu, která dokázala rozdělit práci, dohlížet na vše a přitom sama též efektivně pracovat.

Ano, každý z nás má v životě období, kdy pomáhat může a pak zase, kdy to prostě nejde. Když se letos znovu otevřel chrám Nanebevzetí Panny Marie, hned mě napadlo, co by asi říkala sestríčka Ludvíka, kdyby zde byla s námi. Určitě by měla radost, ale už by nemohla obcházet s plechovkou s barvou a štětcem sokly a domalovávat je ☺.

Nyní došlo i k některým změnám. Pokrok nelze zastavit, a tak máme možnost uklízet podlahu pomocí nového čistícího stroje, který otec Bulín pro naše kostely zakoupil. Ještě se uvažuje o koupi stroje na zametání vnějších prostor kolem kostela a ambitů.

Milí farníci, popřemýšlejte, kdo by chtěl zažívat tyto velebné chvíle Boží přítomnosti, kdy si můžeme doslova ohmatat i předměty a části výzdoby kostela, ke kterým se běžně nedostaneme, je možné si zkusit, jak zní vlastní hlas pozvednutý k Boží chvále nějakou písní (krásně se to rozléhá, ale není to povinné!). Završením je pocit radosti z vykonané práce.

Kdo se zapojí? Kdo chodí do kostela pravidelně, nebo snad někdo, kdo ani nechodí každou neděli a takhle se Bohu znovu přiblíží? Úklid se provádí některé pondělky, čas je možno domluvit.

Irena Fajmanová

POŘAD BOHOSLUŽEB VE STARÉ BOLESLAVI

Neděle :

– bazilika Nanebevzetí Panny Marie – 9.00 a 18.00

Pondělí až sobota:

– bazilika Nanebevzetí Panny Marie

pondělí, středa a sobota – 9.00

úterý a pátek – 18.00

Mše svaté ve Staroboleslavské farnosti

Neděle

Všetaty - 8.15

Kozly – 9.30

Kostelec nad Labem – 10.30

Skorkov – 11.00

Dřísy – 15.00

Mše svaté z baziliky Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi jsou přenášeny online na www.staraboleslav.com.

Přihlásit se k odběru aktuálních informací můžete zasláním emailu na adresu prenosy@staraboleslav.com.

Farní zpravodaj vydává Římskokatolická farnost Stará Boleslav,

Lázeňská 61, 250 01 Stará Boleslav; www.staraboleslav.com.

Duchovní správce: J.M. Libor Bulín, mobil: 602 542 847; e-mail: liborbulin@seznam.cz

Příspěvky, připomínky zasílejte na adresu: v.simik@centrum.cz

Uzávěrka čísla je v úterý před poslední nedělí předcházejícího měsíce.